

می بینیم که قسمت اول یعنی ننای پروردگار را در تقریباً سه سطر و مدح رسول اکرم و اهل بیت و اصحاب اورا در دو سطر نوشته است و مدح شاه و بستگان او را تقریباً در پنجاه سطر یعنی ده برابر دو قسمت اول نوشته است و سبب تالیف را فصل جداگانه در تقریباً بیست سطر آورده است.

مقدمه زيدة التواریخ تالیف شهاب الدین عیدالله بن اطف الله بن عبد الرشید خواصی مدعو بحافظ ابرو که در حدود عشر دوم و سوم سده نهم هجری نوشته شده و مشتمل بر دو قسم است. قسمت اول که در حقیقت دو قسم است یعنی شکر خالق و رسول اکرم در دو سطر، قسمت دوم نیز که هشتاد بیان و سی و سه سنت است ستایش پادشاه وقت و سبب تالیف آنهم بسیار مختصر و هفید.

(قسمت اول) بسم الله الرحمن الرحيم وبه نعمتی و رحماتی الحمد لله رب العالمين و العاقبة للمسعدين و الصلوة والسلام على رسوله و خير خلقه محمد و آله اجمعين.

(قسمت دوم) اما بعد چنین گوید مؤلف این تالیف بندۀ کمترین دولتخواه کاتب، العبد عبد لطف الله آنکه شهرت بحافظ ابرو بافته بیش شاه هیر و سپاه که حضرت بار فعت بادن اسلام سلطان سلاطین زمان واسطه امن و امان خلاصه نوع انسان باسطه عدل و احسان همراه سپهر اختیاری بانی کاخ شهرداری مظہر لطف الهی مصدر فیض نامتناهی صورت رحمت آفریدگار مقصود آفرینش هشت و چهار ناصب الالویة الشاهیه المؤید بتائیدات الالهیه ماحی ظلم و طغیان المنظرور بانتظار العملک الدین.

قهمان دین و دوادت مظہر لطف الله بایران ملک وملت خسرو عالم پناه معین الحق والدین والدین غیاث الاسلام والملمین العدل الملوك فی العالمین شاهرخ بهادر خان النافذ احکامه و او امره فی الخاقین المضروب خیامه فوق الفرقدين اللامع باوقات جلاله علی مفارق النسرین المذکور القابه المقدسه علی منابر الحرمين بنابر شعفی که بمطالعه احوال کذشتگان دارد.

(از اینجا سبب تألیف را ذکر میکند) خواست که جنگی در فن تواریخ ترتیب نماید بکتاب تاریخ طبری و جامع التواریخ صاحب اعظم دستور وزراء، فی العجم خواجه رسید الحق والدین فضل الله طبیب طلب الله تراه اشارت فرمود و چون آن کتاب در آخر دولت سلطان مرحوم مغفور غازان خان طبیب الله تراه اشارت خاطر همایون ملتفت آن شد که از وقت باز شرح احوال و افعال و تقیید اخبار آثار ملوک و سلاطین تا بایام همایون و روزگار میمون بر ترتیب مفصل کشته الی بونما که تاریخ هجری به هشتصد و پیست رسیده است در قید کتاب آید چنانچه جامع التواریخ رسیدی را ذیلی باشد این بنده را مأمور گردانید هر چند این کمینه خود را اهلیت و استحقاق آن نمیداند که باستیناف چنین مهمی اشغال نماید و بعرة لجه چنین بحری عمیق اقتحام کند فاما کرم عظیم خداوندی که بر شاهزاده قبول خوان افضال و احسان نهاده است بحصول این اهانت مکلف فرمود و با دراک این اهانت تقبل نمود بمقدار قدرت و اندازه طاقت چنانکه باید عرفای حکایات و دررات روایات را بکلاک تلفیق کشیده و ازاوان دولت او لجایتو سلطان محمد خدا بنده انصار الله مرقده آغاز کرد. متوجه از مخدادیمی که این اوراق را بشرف مطالعه مشرف گردانند آنکه چون هر سهو و خطای که هر آینه از آن مصون نخواهد بود وقوف یابند بشرف اصلاح درین غیرهایند توفیق رشاد و هدایت صدق و صواب از حضرت رب الرباب مستلت میروند انه اکرم مستول و ارحم مأمول (از اینجا شروع به مطلب و ذکر تاریخ میشود هرگاه بانظر انصاف بنگرند این دیباچه و مقدمه بسیار سلیس و فضیح و مختصر است و با آنکه پادشاه وقت فاضل دوست و داشتمند پرور بوده است و مقتدر و نامی این مورخ و ادیب در مدح او اطناب نفرموده است؛ و انشاء آن بسیار بلبغ و فضیح و خوش مضمون است الا اینکه به سلیقه و ذوق مردم امروز چند کامه مشکل وغیر معمول دارد.

